

i Løbet af de 2 sidste Aar inden Moratoriebegæringens Indsendelse til Amdsudvalget. Provinshandelskammeret maa, saafremt Lovforslaget skulde nyde Fremme, meget henstille, at Ordene „og Amdsudvalget anbefaler Kreditors Krav“ udgaar, idet vi befrygter, at Amdsudvalget, i hvilket Handelsstanden i Regelen ikke er repræsenteret, vil være tilbøjeligt til at tage for ringe Hensyn til Kreditors Interesser. Under den nævnte Forudsætning henstiller Provinshandelskammeret ligeledes, at Ordene „i Løbet af de 2 sidste Aar inden Moratoriebegæringens Indsendelse til Amdsudvalget“ udgaar. De Leverancer, der her er Tale om, har været nødvendige for Opretholdelsen af Ejendommens Produktion og Værdi og har saaledes været baade i Skyldnerens og Panthaverens Interesser. Det er derfor rimeligt og retfærdigt, at disse Krav i det hele holdes udenfor Moratoriet. I denne Forbindelse bemærkes, at Købmændenes Tilgodehavender for de omhandlede Leverancer ikke sjældent vil gaa ret langt tilbage i Tiden, idet de senere Leverancer kun vil have fundet Sted mod kontant Betaling. — Vi maa i øvrigt anse det for urigtigt, at det skal gøre nogen Forskel i Kreditors Stilling, om den Betaling, han har opnaaet hos Debitor, er ydet som kontant Betaling for en bestemt Leverance, eller Betalingen er afskrevet paa en løbende Konto og derfor maa anses for sket til Dækning af de ældste Forpligtelser.

Ifølge Lovforslagets § 6 træder ved Skifterettens Kendelse om Moratoriet Akkorden i Kraft for de Kreditorer, som har tiltraadt denne, jfr. Lovforslagets § 3, hvorefter kun de Kreditorer, som ikke har tiltraadt Akkordforslaget, indkaldes til Mødet om Debtors Moratorieansøgning. De Kreditorer, der har tiltraadt Akkordforslaget, skal altsaa være bundet ved dette, uanset at Akkorden ikke gennemføres overfor alle Kreditorer. En saadan Ordning er efter Provinshandelskammerets Opfattelse urimelig. Saafremt Lovforslaget skulde nyde Fremme, bør Regelen ændres derhen, at ogsaa de Kreditorer, der har tiltraadt Akkordforslaget, indkaldes til det omhandlede Møde, og at de kun anses for bundne ved deres Tiltrædelse, saafremt Akkorden gennemføres i sin Helhed. — At lade de omhandlede Kreditorer være bundne ved deres Tiltrædelse af Akkorden harmonerer ogsaa mindre godt med Bemærkningerne til Lovforslaget, hvori det som en Fordel ved Ordningen anføres, at Kreditorerne ikke behøver ved Indgaaelse af en Akkord at give endeligt Afkald paa Tilgodehavender, for hvis Forrentning og Udbetaling der vilde kunne blive Mulighed under senere indtrædende, gunstige Konjunkturer.

Ifølge Lovforslagets § 7 omfatter Moratoriet ogsaa Kautionister for vedkommende Gæld. Denne Regel bør efter Provinshandelskammerets Opfattelse udgaa. Naar en Kreditor kun har villet give en Landbruger Kredit mod Kaution, er det aldeles urimeligt og stridende imod almindelige Retsgrundsetninger, at Kautionisten ikke skal være bundet ved sit Kautionsløfte. Kautionsforholdet betyder jo, at Kautionisten paatager sig Risikoen for Debtors Insolvens, og det er da stridende imod alle de interesserede Parters Forudsætninger, naar Lovforslaget vil lægge denne Risiko over paa Kreditor, jfr. ogsaa Konkurslovens § 113 og Lov om Tvangsakkord af 14. April 1905 § 19. Der er saa meget mindre Anledning til at gennemføre en Bestemmelse, som den efter Lovforslaget hjemlede, almindelige Adgang til at opnaa Moratorium ogsaa maa omfatte Kautionsforpligtelser.

Endelig maa Provinshandelskammeret fraraade Lovforslagets § 13, der ophæver Bestemmelsen i Lov Nr. 293 af 22. November 1931 § 3, hvorefter der udover Akkorddividenden kan tillægges Kreditorerne indtil 35 pCt. af deres Tilgodehavende som en Prioritet i Ejendommen. Anvendelsen af denne Bestemmelse, som ganske vist er blevet praktiseret paa meget forskellig Maade i de forskellige Egne af Landet, har ofte bidraget til, at Købmændene har kunnet anse en Akkord for taalelig, trods dens lave Dividende; hvis nævnte § 13 ophøjes til Lov, vil Opnaaelse af Akkord derfor blive væsentlig vanskeliggjort.

Provinshandelskammeret maa herved paa ny fraraade, at Lovforslaget ophøjes til Lov, idet vi i øvrigt henviser til den citerede Skrivelse.

Derudover tillader vi os at henvise til, at Handelsstanden ikke er repræsenteret i de i Henhold til Lov Nr. 142 af 28. April 1931 i Amtsrads kredsen nedsatte Udvalg. Da dette maa forekomme Provinshandelskammeret særligt urimeligt, naar henses til de Funktioner, som Lovforslaget henlægger til disse Udvalg, idet det i vidt Omfang vil blive Provinskøbmændenes Fordringer, som kan blive underkastet det i Loven omhandlede Moratorium, maa vi anmode om, at Bestemmelserne angaaende disse